

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ว่าด้วย พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อใช้ในการบริหารพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖๕/๑ มาตรา ๖๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๘ (๒) (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้นำบุคคลซึ่งได้รับการจ้างโดยบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามระเบียบพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“หน่วยงาน” หมายถึง ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่จัดตั้งหรือแบ่งส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวง ประกาศกระทรวง และประกาศของมหาวิทยาลัย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายถึง อธิการบดีและหัวหน้าส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่จัดตั้งหรือแบ่งส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวง ประกาศกระทรวง และประกาศมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรียกโดยย่อว่า ก.บ.ม. ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาให้ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยได้รับค่าจ้างหรือรับค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดินและ/หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้ คำวินิจฉัยของอธิการบดีถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ ผู้ที่จะสมัครเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

เป็นประมุข

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๒) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ เป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ

หรือ เป็นโรคที่กำหนดใน กฎ ก.พ.อ.

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการหรือถูกออกจากราชการไว้ก่อนตาม

ข้อบังคับนี้หรือกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๕) เป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่

ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๘) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชน หรือ

หน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก เพราะการกระทำผิดวินัยตาม

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงานใน

หน่วยงานของรัฐ

หมวด ๒

คณะกรรมการและอำนาจหน้าที่

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการ ตามข้อบังคับนี้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบังคับนี้

(๒) วางระเบียบ ข้อบังคับ หรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับงานบริหารงานบุคคล รวมทั้งการจัดสวัสดิการของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

(๓) กำหนดกรอบอัตรากำลัง และมาตรฐานกำหนดตำแหน่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้แสดงชื่อของตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและอัตราค่าตอบแทน

(๔) เสนอแนะให้คำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารบุคคลสำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

(๕) รายงานผลการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๗) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๓

ตำแหน่ง และการจ้าง

.....

ข้อ ๙ ตำแหน่งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มี ๓ ประเภท ดังนี้

(ก). ตำแหน่งวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัยหรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะ ได้แก่ตำแหน่งต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

(๕) ตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

(ข). ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ได้แก่

(๑) อธิการบดี

(๒) รองอธิการบดี

(๓) คณบดี

(๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) ผู้ช่วยอธิการบดี

(๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) ตำแหน่งอื่น ตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

(ค). ตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ได้แก่

(๑) ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ

- (๒) ระดับเชี่ยวชาญ
- (๓) ระดับชำนาญการ
- (๔) ระดับปฏิบัติการ
- (๕) ระดับอื่น ตามที่คณะกรรมการกำหนด

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๘ (ก). (๑) (๒) หรือ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ตามคณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ ตามข้อ ๘ (ก). มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการ แต่งตั้งและถอดถอนพนักงานงานในสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ให้มหาวิทยาลัยกำหนดกรอบอัตรากำลัง และจัดทำมาตรฐานตำแหน่งพนักงานงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยแสดงประเภท ชื่อตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราค่าตอบแทน และจำนวนตำแหน่ง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย และจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ หน่วยงานใดมีเหตุและความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยอาจบรรจุและแต่งตั้ง ผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เป็นพนักงานงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หน่วยงานใดมีเหตุและความจำเป็นที่จะจ้างบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์หรือความชำนาญด้านใดเป็นพิเศษเป็นพนักงานงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติจ้างตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่จะจ้าง

ข้อ ๑๒ เครื่องแบบ เครื่องหมายพนักงานงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นพนักงานงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้ดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังนี้

- (๑) สอบแข่งขัน
- (๒) คัดเลือก
- (๓) วิธีการอื่น

หลักเกณฑ์ วิธีการสอบแข่งขัน วิธีการคัดเลือก และวิธีการอื่น เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชี ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

บุคคลผู้ได้รับการคัดเลือกให้บรรจุเป็นพนักงานงานในสถาบันอุดมศึกษาในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามข้อ ๗ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อ ๑๐

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ้างและบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยทำสัญญาจ้างปฏิบัติงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการจ้าง

แบบสัญญาจ้าง ที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย และให้มีการประเมินการปฏิบัติงานทุกปี

ผู้ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้ทดลองปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น โดยกำหนดระยะเวลาตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๑ ปี

ในระหว่างการทดลองปฏิบัติงาน หากปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับชั้นเสนออธิการบดีพิจารณาและสั่งให้ออกจากงานได้ทันที โดยไม่ต้องรอให้ครบระยะเวลาทดลองการปฏิบัติงาน

ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองการปฏิบัติงาน ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าไม่เคยเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ไม่กระทบถึงการปฏิบัติงานการรับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่รับจากมหาวิทยาลัยในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๕ การย้าย การตัดโอนตำแหน่งและอัตราค่าตอบแทน การปรับเปลี่ยนตำแหน่งของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๔ สั่งให้ออกจากราชการ

ข้อ ๑๗ มหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งหนึ่งไปดำรงตำแหน่งอื่นในหน่วยงานเดียวกันหรือต่างหน่วยงานก็ได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๔

หลักประกัน

ข้อ ๑๘ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การพัสดุ หรือที่มหาวิทยาลัยพิจารณาแล้ว เห็นว่ามีความเสี่ยงต่อการทำให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัย อาจกำหนดให้บุคคลนำหลักทรัพย์มาวางเป็นประกันหรือจัดหาบุคคลมาทำสัญญาค้ำประกันไว้กับมหาวิทยาลัย แบบสัญญาค้ำประกัน และวิธีการทำสัญญา ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๕

การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเลื่อนขั้นค่าตอบแทน

ข้อ ๑๙ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาทุกตำแหน่งเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงผู้ปฏิบัติงานและการปฏิบัติงาน ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล โดยจัดให้มีการประเมิน ดังนี้

(๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีให้ประเมินปีละ ๒ ครั้ง เพื่อนำผลการปฏิบัติงานไปใช้ในการพัฒนาผู้ปฏิบัติงาน หรือปรับปรุงการปฏิบัติงาน เลื่อนเงินเดือน ให้รางวัลประจำปีและค่าตอบแทนอื่น ๆ การให้รางวัลจูงใจและการบริหารงานบุคคลในเรื่องอื่น ๆ

(๒) การประเมินเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับความก้าวหน้าในสายอาชีพ

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานตาม (๑) (๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใด มีผลการประเมินการปฏิบัติงานประจำปีอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง และหน่วยงานได้ให้โอกาสพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานแล้ว หากการปฏิบัติงานครั้งต่อไปยังมีผลการประเมิน อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง หน่วยงานอาจเสนออธิการบดีพิจารณาสั่งให้ออกจากงาน โดยถือว่า สัญญาจ้างสิ้นสุดลง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็น ประกาศมหาวิทยาลัย

การเลื่อนเงินค่าตอบแทนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามผลการประเมินตามวรรคหนึ่ง ให้เลื่อน เงินค่าตอบแทนปีละ ๒ ครั้ง และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงผลสัมฤทธิ์ของงาน คุณภาพและปริมาณ ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ การรักษาวินัยและจรรยาบรรณของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจน ความสามารถ และความอดสาหะในการปฏิบัติงาน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้สั่งเลื่อนขั้นเงินค่าตอบแทน หรือเลื่อนตำแหน่ง และ ให้รางวัลประจำปี หรือค่าตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๒๐ การประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

การพัฒนาพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

.....

ข้อ ๒๑ ให้หัวหน้าหน่วยงานพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและ จริยธรรมของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์การพัฒนาพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีการพัฒนาพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

(๑) การศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติงานวิจัย

(๒) การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(๓) การปฏิบัติงานบริการทางวิชาการ

(๔) การทำผลงานทางวิชาการ

(๕) การแลกเปลี่ยนอาจารย์หรือนักวิชาการ

(๖) การอื่นใดที่จำเป็นหรือเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพนักงานในสถาบัน อุดมศึกษา

หลักเกณฑ์ และวิธีการ ในการพัฒนาพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ กำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ไปพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ โดยการศึกษหรือฝึกอบรม ในระดับ ที่สูงกว่าวุฒิมัธยมศึกษาที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง เมื่อสำเร็จการศึกษาหรือฝึกอบรม ให้มหาวิทยาลัยสามารถ ปรับวุฒิมัธยมศึกษาและบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือได้รับค่าตอบแทนที่สูงขึ้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๗

คำตอบแทนและสิทธิประโยชน์

.....

ข้อ ๒๓ อัตราคำตอบแทนของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามที่บัญญัติคำตอบแทนที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย และให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ คณะกรรมการอาจกำหนดให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิเกี่ยวกับการลา
- (๒) สิทธิในการได้รับคำตอบแทนระหว่างลา
- (๓) สิทธิในการได้รับคำตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาทำการปกติ
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
- (๕) ค่าเบี้ยประชุม
- (๖) สิทธิในการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์
- (๗) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ในกรณีที่เห็นควรคณะกรรมการอาจกำหนดมาตรฐานทั่วไป เกี่ยวกับการกำหนดสิทธิประโยชน์ให้แก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้มหาวิทยาลัยปฏิบัติก็ได้

ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนอัตราคำตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมและมีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง ค่าตอบแทนของเอกชน อัตราเงินเดือนของข้าราชการ และฐานะการคลังของประเทศ รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๖ ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาได้รับสิทธิประโยชน์ และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายด้วยการประกันสังคม

หมวด ๘

วันทำงาน การลา และสวัสดิการ

.....

ข้อ ๒๗ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปีของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดสำหรับข้าราชการ เว้นแต่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีสัญญาจ้างเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อทำงานเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะช่วงเวลา ให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง

ข้อ ๒๘ การลามี ๘ ประเภท คือ

- (๑) การลาป่วย
- (๒) การลาคลอดบุตร
- (๓) การลาดูแลภรรยาคลอดบุตร
- (๔) การลากิจส่วนตัว
- (๕) การพักผ่อน

- (๖) การอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจจ์
- (๗) การลาเข้ารับการตรวจเลือกทหารหรือเข้ารับการเตรียมพล
- (๘) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ทำงาน หรือปฏิบัติการวิจัย

หลักเกณฑ์ วิธีการลา ผู้มีอำนาจอนุญาตการลา และการได้รับค่าตอบแทนระหว่างลา ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ เพื่อประโยชน์การบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้มีระบบสวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่นแก่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

- (๑) สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล
- (๒) เงินช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษาบุตร
- (๓) เงินช่วยเหลือกรณีพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาถึงแก่กรรม
- (๔) เงินสงเคราะห์กรณีพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาถึงแก่กรรม
- (๕) สิทธิประโยชน์จากการเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งขึ้น
- (๖) สวัสดิการเรื่องที่พักอาศัย
- (๗) สวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่น ๆ

กรณีพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไม่มีสิทธิได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ตาม (๑) (๒) และ (๓) โดยให้ได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ ตามสิทธิของผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการจากทางราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดสวัสดิการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๘

วินัยและการรักษาวินัย

.....

ข้อ ๓๐ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัด

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาฝ่าฝืนข้อห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๓๑ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓๒ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ ที่มิควร ได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๓ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือเป็นกรรณการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๔ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหงผู้ร่วมปฏิบัติงานราชการ นักเรียน หรือนักศึกษาประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๕ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์ อันทำให้อาจเสื่อมเสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเอง การกระทำได้กล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๓๖ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่น ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติราชการหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

ข้อ ๓๗ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือการกระทำการอื่นใดอันเชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๘ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๙ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ถ้าการประพฤติผิดจรรยาบรรณนั้นไม่เป็นความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดักเตือน การมีคำสั่ง หรือการทำทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๐ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดเมื่อปรากฏว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ละเลยไม่ดำเนินการทางวินัยตามหมวด ๑๐ ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดกลับแก้งพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาในการกล่าวหา หรือดำเนินการทางวินัยให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔๑ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินค่าตอบแทน
- (๓) ลดขั้นเงินค่าตอบแทน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการแล้วแต่กรณีตามความร้ายแรงของความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามลงโทษต่ำกว่าปลดออก

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกให้มีสิทธิได้รับเงินค่าชดเชย หรือเงินค่าทดแทนเสมือนผู้นั้นลาออกจากงานตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และต้องไม่น้อยกว่าอัตราการจ่ายค่าชดเชยหรือเงินค่าทดแทนกรณีการเลิกจ้างที่กฎหมายแรงงานกำหนด

หมวด ๑๐

การดำเนินการทางวินัย

.....

ข้อ ๔๒ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่ออธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชาว่าพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยมิชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีกระทำผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่คณะกรรมการกำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหาอันมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา และอำนาจในการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ ในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุแห่งการสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่อธิการบดีจะสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงพอเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวน ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทน หรือบุคคลใดในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ ๔๔ เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกสอบสวนกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๔๒ ลงโทษตามควรแก่กรณี ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๑

การออกจากงาน

.....

ข้อ ๔๕ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาพ้นจากการเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ครบเกษียณอายุราชการ ตามข้อ ๔๖
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ออก
- (๔) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ ๑๙ หรือข้อ ๔๘
- (๕) ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
- (๖) ครบกำหนดสัญญาจ้างหรือสิ้นสุดโครงการ

ข้อ ๔๖ ให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเกษียณอายุราชการในวันสิ้นปีงบประมาณของปีที่อายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาจ้างพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี ต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๗ วิธีการลาออก การอนุญาตให้ลาออก และการยับยั้งการลาออก ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาพ้นจากการเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เมื่อ

- (๑) เจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างสม่ำเสมอ
- (๒) มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗.(ข) (๑)(๒) (๕)หรือ(๖)
- (๓) มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗. (ข) (๔)

(๔) เมื่อมีการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือตำแหน่งที่พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงตำแหน่งอยู่ เว้นแต่มหาวิทยาลัยมีความจำเป็นให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

(๕) ถูกจำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลสอบสวนไม่อาจลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่คณะกรรมการมีมติว่าถ้าให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๗) เหตุอื่น ๆ ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้หรือตามที่คณะกรรมการกำหนดหรือตามสัญญาจ้างการสั่งให้ออกจากงานตาม(๓) ให้ดำเนินการสอบสวน โดยนำข้อ ๔๒ มาบังคับโดยอนุโลมการสั่งให้ออกจากงานตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญทดแทนที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มาใช้บังคับกับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลมเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม

ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินค่าชดเชยหรือเงินค่าทดแทน กรณีพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ออกจากงานตามข้อ ๑๙ ข้อ ๔๕ (๒) (๔) (๖) และถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อ ๔๘ (๑) ถึง (๗) แต่ทั้งนี้ อัตราที่กำหนดนั้นต้องไม่น้อยกว่าอัตราการจ่ายเงินค่าชดเชยหรือเงินค่าทดแทนกรณีการเลิกจ้างที่กฎหมายแรงงานกำหนด

ข้อ ๔๙ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗ ให้ถือว่าพ้นจากการเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตั้งแต่วันที่อธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายสั่งการ

หมวด ๑๒

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

.....

ข้อ ๕๐ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าตอบแทน หรือลดขั้นเงินค่าตอบแทน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๕๑ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๕๒ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกเลิกจ้างหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของหัวหน้าหน่วยงาน หรืออธิการบดี ยกเว้นกรณีการสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งการกระทำ หรือวันทราบเหตุแห่งการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

ข้อ ๕๓ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หรือสั่งเลิกจ้างดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ หรือการสั่งเลิกจ้างให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการหรือสภามหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณีโดยเร็ว

ข้อ ๕๔ การอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์ตาม ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๕๒ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๕๕ การนับเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

.....

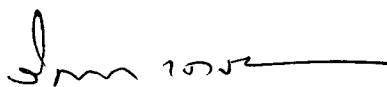
ข้อ ๕๖ ให้บรรดามูลการไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ พนักงานสัญญาจ้าง หรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในสายวิชาการและสายสนับสนุน อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามข้อบังคับนี้ แต่ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้และประกาศมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและโปร่งใส

ข้อ ๕๗ ในระหว่างที่คณะกรรมการตามข้อบังคับนี้ ยังไม่ได้กำหนดบัญชีอัตราค่าตอบแทนพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้นำอัตราเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัย ตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาบังคับใช้กับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาไปพลางก่อน

ข้อ ๕๘ สำหรับบุคคลซึ่งได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามข้อบังคับนี้ ที่ได้รับอนุญาตให้ไปพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ โดยการศึกษต่อในระดับที่สูงขึ้น ในขณะที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามระเบียบพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ถือว่าได้รับอนุญาตจากอธิการบดีตามข้อบังคับนี้ด้วยแล้ว และมีสิทธิในการได้รับเงินค่าตอบแทนในระหว่างที่ไปศึกษาตามข้อบังคับนี้

ส่วนหลักเกณฑ์วิธีการเกี่ยวกับการบริหารสำหรับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ให้นำ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา กฎหมายข้าราชการพลเรือน กฎหมายว่าด้วยข้าราชการครู กฎ ก.พ กฎ ก.ค กฎ ก.พ.อ. และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมาใช้โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา